

**בש"פ 2968/21 - נאסר אלעمرני, נעמן אלחויטי, המלאן אלעמרני נגד
מדינת ישראל**

בבית המשפט העליון

בש"פ 2968/21

כבד השופט ע' פוגלמן

לפני:

- העוררים:
1. נאסר אלעמרני
2. נעמן אלחויטי
3. המלאן אלעמרני

נגד

המשיבת:
מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחזית בbaar שבע (כב'
השופט נ' ابو טהה) בבע"ח 20-10-26112 מיום
5.4.2021

תאריך הישיבה:
(13.5.2021) ב' בסיוון התשפ"א

בשם העורר 1:
עו"ד אהרון רוזה

בשם העורר 2:
עו"ד אורית דיגנו

בשם העורר 3:
עו"ד ניל סימונ

בשם המשיבת:
עו"ד עינת גدعוני

החלטה

לפניי ערר לפי סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק) על החלטת
עמוד 1

בית המשפט המחויז בבאר שבע (כב' השופט נ' ابو טהה) בבקשת העוררים לקבל חומרិי חקירה.

1. נגד העוררים הוגש כתוב אישום מתוקן המיחס להם רצח בנסיבות חמירות ושיבוש מהלכי משפט. כעולה מכתב האישום, ביום 28.3.2020 התגלו עימות קולני בין נביון אלעמרני (להלן: המנוח או נביון) לבין אביה (העורר 3) אחיה (העורר 2) ואחיה (העורר 1). הרקע לעימות היה ככל הנראה רצונה של המנוח לחזור לקשר זוגי עם גרשא (להלן: הגירוש). עובר לאירוע זה, גמלה בלבם של העוררים החלטה להמית את המנוח ולשם כך הצדיד העורר 2 בסכין באורך כ-30 ס"מ. העורר 2 התישב על המנוח עת שכבה על משטח בטון בכניסה לבניין שבו מתגוררת אמה (להלן: האם) וזכר אותה מספר דקירות בפלג גופה העליון. בזמן זה, בעט העורר 1 במנוח בכל חלקו גופה. המנוח ניסתה לחוץ עצמה והחלה לזרוח לעבר אמה שישבה על כסא גלגלים בפתח הבית. האם ניסתה להתקrab אל המנוח והעורר 3 הגיע אליה והרחקה מהמנוחה תוך שאיים עליה כי אם לא תחדל מצעקותיה "ירחוג אותה ביחד עם הבת שלה". העוררים 1-2 תפסו את המנוח, החדרו אותה ארצתה, ובعود העורר 1 בעט בה, שיפסף העורר 2 את גרונה. בשלב מסוים במהלך האירוע, שמעה חנןן ابو רכבה – המטפלת של האם (להלן: חנןן) – את הצעקות ונעמדה בפתח המבנה. אשתו של העורר 2 ניגשה אליה ואיימה עליה כי אם תצלם או תספר על שאירוע יפגעו בה כפי שפגעו במנוח. העוררים 1-2 הכניסו את המנוח לתא המטען של רכבו של העורר 2, ונפטרו מגופת המנוח ומהסcin במקומות שאין ידוע למשיבה. העורר 3, שנותר במתחם, שטף את דמה של המנוח מגוף הבطن. עברו זמן מה, משנוচ্ছু আনন্দে পারিবহন করে এবং তার স্বামী হাতে পারিবহন করে এবং তার স্বামী হাতে পারিবহন করে।

העוררים שלא הצליחו לנקוט את משטח הבطن מדמה של המנוח, יצקו שכבה נוספת על מנת להסתיר את הדם. כמו כן, לאחר שנפטרו העוררים 1-2 מגופת המנוח, הגיעו אל חנןן ונטלו ממנה את מכשיר הפלפון הנייד שלו, שברואו אותו, השילכו אותו לפח ואיימו עליה פנ תספר על אודות מה שקרה. בנוסף, ביום שלאחר מכן, איים העורר 2 על אחיו (להלן: האח), שנודע לו על מעשי העוררים, בכך שאם יתלוון במשטרה הוא ישחט אותו.

2. העוררים הגיעו בקשה לעיון בחומרិי חקירה לפי סעיף 74 לחוק, במסגרת התבוקשו חומרים ב-4 "ראשים". בכל הנוגע לחנןן, התבוקשו חומרים שנוגעים לקשריה עם משטרת ישראל והפרקליטות; פלט תלונות שלא; רישומה הפלילי לרבות תיקים ממתחים לבירור דין (להלן: תיקי מב"ד); חומר החקירה בתיקים בהם התלוננה נגד בעלה ואחיו; וחומר משרד הפנים שקשרו למקרה של חנןן. בכל הנוגע למנוחה, התבוקשו רישומה הפלילי ותיקי מב"ד; פלט תלונות שלא; חומר החקירה בתמונה שהגישה אשתו של העורר 2 נגדה; כל חומר בקשר לקשרו עם משטרת ישראל ועם השב"כ. בכל הנוגע לגרוש, התבוקש העתק המרשם הפלילי שלו ותיקי מב"ד. לבסוף, התבוקשו גם דיסק עם פריקת הטלפון של המנוח; כל החומר שקשרו להפקת תמונות מערכת "עינ הנז" בתיק דין; כל מידע מודיעיני או הערכה שנאסף בתיק בקשר להיעלמותה של המנוחה; ומחקר תקשותה של האח לטלפון שפורט בבקשתה.

3. בהחלטה מיום 5.4.2021 דחה בית המשפט המחויז בבאר שבע (כב' השופט נ' ابو טהה) את הבקשה. בית המשפט עיין ברישום הפלילי ובפלט תלונות של חנןן, של המנוח ושל הגירוש, ברישום פלילי בתיק מסוים של גרשא של חנןן וכן מסמך ממנהל התביעה והקשרו שענינו הארכת שהיא הייתה חנןן בישראל. נקבע כי נימוקי המשיבה והיכרות המותב עם התשתית הראיתית שעומדת לחובת העוררים מוליכים לדוחית הבקשה. צוין כי בית המשפט לא אמר להביא בחשבון "אפשרויות הגנה ערתיולוגיות שאינן נראהות לעין" וכי בית המשפט לא יתר מסע דוג בלתי מזוקד אחר חומר שאולי – מתוך תקווה ספקולטיבית של הגנה – יסייע לעוררים.

4. מכאן העරר שלפני, שבו מציגים העוררים על החלטת בית המשפט המחויז. העוררים מצינים כי חלק מהרכבים בבקשתם המקורית "נפטרו", אך הם טוענים על הבקשה בשלושת ראשייה הראשונים: אשר לחומרים המבוקשים בענין חנןן, העוררים טוענים כי כתוב האישום מתבסס בעיקר על עדותה, ומשכך יש חשיבות לחומרים

המבקשים לצורך הערכת מהימנותה, בפרט בכל הנוגע לטבות הנאה שנינטו לה לכוארה בתמורה לעדותה. אשר למנוחה, כנעתן יש בחומרים המבקשים כדי "לשפור או" על אינטראס של המנוחה להיעלם למשפחתה או לרשותו אכיפת החוק, או על אינטראס של אדם אחר לפוגע בה. לבסוף, בכל הנוגע לגרוש, כנעתן מדווח במי שהשתחרר מהכלא ימים ספורים לפני היעלמותה של המנוחה ולכן מדובר בחשוד פוטנציאלי.

5. בדין שלפני טענה באת כוח המשיבה כי החומרים המבקשים מtabססים על ספקולציה לא מבוססת, וכי התקיק דין מבוסס על מסכת ראייתית מוצקה. החומרים שהتابקשו, כך נטען, אינם חומרי חקירה ואיינם בתיק. בכל הנוגע לחנן ובעמده, צינה המשיבה כי לא ניתן לה דבר לצורך העדות בתיק, וזאת להוציא מקרה אחד שבו חוקרת נתנה לה 500 ש"ח בתקופת הרמדאן ומtower "רחלמים". מעבר לכך מדובר בעודה מאימת שהיתה במקלט וניתנו לה רק צרכים חיוניים. אשר לתלונות שהגישה נגד הגירוש שלה ואחיו, טוען כי בעקבות תלונות אלו הורשו השנים. אשר למנוחה, טוען כי תלונות העוררים ספקולטיביות והן נסתרות בחומר הראיות ואיןabisos לבקש לקבל את החומרים בעניינה.

המשיבה העבירה לעוני את פלט התלונות של חנן, את הרישום הפלילי בעניינה, גזר דין של גירושה ואחיו ואת רישוםם הפלילי ופלט התלונות של המנוחה. לאחר הדיון הורתי כי המשיבה תגיש לעוני חומרים שלילניים וביום 19.5.2021 הגישה המשיבה את הרישום הפלילי של הגירוש, הכרעת דין שניתנה בעניינו וחומרים מחקרת התלונה שהגישה אשת העורר 2 נגד המנוחה. יותר כבר עתה, כי כעולה מהחומרים - למנוחה, לחנן ולגרוש אין תיקי מב"ד.

דין

6. לאחר שעינתי בערר והאזנתי לטענות הצדדים בדיון שלפני, הגיעו למסקנה כי דין העරר להידחות. כעולה מהאמור לעיל, החומרים שמדוברים בגדרו הערר שלפני מצומצמים מלאה שהتابקשו בבית המשפט המחויז וונגעים לעניינה של חנן, לעניינה של המנוחה ולענינו של הגירוש. כיצד, השאלה אם יש לראות בחומר מסוים ממש חומרה לפי סעיף 74 לחוק מוכראת על פי מבחן הרלוונטיות. ב��' מבחן זה, בוחן בית המשפט את "טיבו של החומר ומידת זיקתו לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי אשר במסגרתו הוא מבוקש" (בש"פ 11042/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נת(4) 206, 203 (2004); בש"פ 268/21 דרור נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (24.1.2021) (להלן: עניין דרור); יצחק עמית חסינות ואינטראסים מגנינים: הליכי גילוי ועינוי במשפט האזרחי והפלילי 217-227(2021) (להלן: עמית, חסינות ואינטראסים מגנינים)). חלק מהחומרים המבקשים בהליך דין נוגעים לרישום פלילי, לתיקי מב"ד ולתלונות קודמות - וכך שנקבע בפסקה, הזכות לעין בחומרה חקירה עשויה להשתרע גם על חומרים מעין אלה (בש"פ 7233/18 ב沁את נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.10.2018) (להלן: עניין ב沁את); בש"פ 2463/17 عبدالלה נ' מדינת ישראל (3.4.2017); בש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' Shimshilsooli, פסקאות 11-8 (15.8.2013) (להלן: עניין Shimshilsooli)). בענינים של חומרים אלה, הרלוונטיות וה透עלת הפוטנציאלית להגנת הנאשם תבחן אל מול עצמת הפגיעה האפשרית באינטראסים המוגנים של מי שהמיד נמסר אודוטו (ראו, למשל, בש"פ 21/2016 סעדי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (2.3.2021); עניין ב沁את, פסקה 5; עמית, חסינות ואינטראסים מגנינים, עמ' 224-225, 811-828).

כן עיר כי שאלה היא אם בנוגע לחלק מהחומרים שהتابקשו המסלול המתאים לבקש הוא במסגרת בקשה

עמוד 3

לפי סעיף 108 לחוק, או איז ניתן היה (בין היתר) לאפשר זכות טיעון למי שעלו להיפגע מחשיפת המידע המבוקש (השו לעניין בכיראת, פסקה 4). עם זאת, בשים לב לתוצאה של אליה הגעתו, ולכך שהמסיבה לא התגנדה לדין לפי סעיף 74 לחוק, לא מצאתי להרוחיב בעניין זה.

7. בכל הנוגע לחנן, טוענים העוררים כאמור כי עדותה ניצבת במרכז הפרשה, וכי בחומרים המבוקשים יש כדי להעיד על מהימנותה, כמו גם על אינטרסים שונים שעומדים, כנטען, מאחריו עדותה. תחילה, בכל הנוגע לקשריה של חנן עם המשטרה ועם הפרקטיות, כמו גם חומר שנוגע למעמדה בישראל, המדינה ציינה כי מדובר בעודה מאוימת והמשטרה הגנה עליה ככזו. במסגרת זאת כנטען קיבלה רק טיפולים הכרחיים, וזאת למעט מקרה חד פעמי שבו חוקרת נתנה לה 500 ש"ח בתקופת הרמדאן. אשר למעמדה הנוכחית – אין ביידם המדינה דבר נוסף מעבר להארכה האחרונה של מעמדה בארץ שהוגשה לעיון בית המשפט. בהקשר זה לא מצאתי בדברי העוררים מלבדים שקיים חומר נוספת שלא לצורך להימצא בידי המשטרה. בשים לב לחזקת התקינות המינימלית שעומדת לטובות גורמי החקירה והتبיעה – שלא נסתירה במרקבה דין – אין מקום לקבל את העורר במישור זה (עניין דרו, פסקה 13; בש"פ 5187/19 דולנסקין מדינתיישראל, פסקה 6 (14.8.2019)). אשר לרשום הפלילי ולפלט התלונות של חנן, כמו גם לחומרים שנוגעים לתלונוניתה נגד גירושה ואחיו – הובאו לעיוני הרישום הפלילי, פלט התלונות ושתי הרשותות: של הגירוש ושל אחיו. כאמור, העוררים סבורו כי חומרם אלה ילמדו על מהימנותה של חנן שכן "על פי הדוע להגנה, [חנן – ע' פ'] הגיע מספר תלונות בעבר שיתקן וחקלאן היו תלונות שווא" וכן ככל שקיים מידע על עבריות פליליות שחזקקו טענות אלו. לא מצאתי כי בחומרים האמורים יש כדי לתמוך בטענות העוררים, וזאת באיזו עム זכויותיה של חנן, ובשים לב לכך שగירושה של חנן ואחיו הורשעו בשני תיקים שונים בעקבות תלונות שהגישה.

8. אשר לחומרים הקשורים למנוחה, מבקשים העוררים את רישומה הפלילי ואת פלט התלונות שלה, חומרים שנוגעים לקשריה עם משטרת ישראל או השב"כ וכן את חומר החקירה בתלונה שהגישה אשתו של העורר 2 נגד המנוחה. לעיוניו. לטענת העוררים, חומרם אלה עשויים להצביע על כיוונים אחרים שיסבירו את היעלמותה של המנוחה. עיוני בחומרם וממצאי כי טענותיהם של העוררים בהקשר זה הן ספקולטיביות, וכי אין לחומרם רלוונטיות שמצויקת את גילויים. זאת ועוד, בכל הנוגע לחומר החקירה בתלונה שהגישה אשתו של העורר 2 נגד המנוחה, נראה כי אין מניעה שהיא עצמה תבקש את החומרים האמורים מהמשטרה או שהעוררים יבקשו להביאה לעדות (וראו את האמור בהקשר זה בסעיף 7 לtagbotet לבקשת לחמרי חקירה). אשר לטענת העוררים בדבר קשרים של המנוחה עם השב"כ או המשטרה, טענה המשhiba כי מדובר בטענה בעלמא, שאין לה כל בסיס ממש, למעט אמירה של אחותו של העורר 2 – שמדוברת על שמעה. לא מצאתי כי בחומרם שלפניו או בטענות העוררים יש כדי לסתור את דברי המשhiba בהקשר זה, וזאת גם בהינתן דברים שאמרה אשתו של העורר 2 בהודעה במשטרה בתלונה שהגישה נגד המנוחה.

9. בכל הנוגע לגורש, מבקשים העוררים העתק מן המרשם הפלילי ותיקי מב"ד שלו, וזאת לאחר שמדובר, כנטען, בחשוד פוטנציאלי בהיעלמותה של המנוחה. לאחר שעניינו בחומרים שכונעני שגם אלה לא רלוונטיים דיים על מנת להעבירם לעוררים, באיזו עム הפגיעה בפרטיות הגירוש.

העורר נדחה אפוא.

ניתנה היום, י"ג בסיוון התשפ"א (24.5.2021).

